

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

6. Multóq[ue] minùs Beneficia à Regibus Galliæ in Episcopos collata, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

menimerū filium, ut eus paci, & tranquillitati per totum mundum prodeesse, sum faciat Principatum; magis enim Christianum regitur, atque propagatur Imperium, dum Ecclesiastico statui per omnem terram consultatur, quam cum in parte quacunque terrarum pro temporali securitate pugnatur; Principes enim seculi potestatis adepta culmina tenent, ut per eandem potestatem, disciplinam Ecclesiasticam muniant. Ceterum intra Ecclesiam potestates necessariae non essent, nisi ut quod non pravalet Sacerdos efficeret per doctrina sermonem, potestas sua imperet per disciplina terrorem. Sepe per Regnum terrenum cœlestis Regnum proficit, ut qui intra Ecclesiam positi contra fidem, & disciplinam Ecclesie agunt, rigore Principum conterantur. Cognoscant Principes seculi, debere Deo rationem propter Ecclesiam, quam à Christo tuendam suscipiant; nam siue augeatur pax, & disciplina Ecclesie per fideles Principes, siue solvatur, ille ab eis rationem exigit, qui eorum potestati Ecclesiam creditit. Reges ergo Ecclesiastarum Patroni, & Protectores sunt, at non ideò vendicare sibi Regaliam possunt; hæc enim protectioni potius, & turela repugnat; Ecclesiæ enim suis fructibus, & iuribus, quæ in vacanta Beneficia habet, exuere, & Regijs thesauris inferre, non tueri, sed prædari est, nec protegere, sed vastare; quod tamen à Regum pietate, & intentione, si veritatem doceantur, alienissimum est: & ideò tot Canonum Regumque Edictis, & omnium ferè Gallia Juris-Consultorum, Regijque Parlamenti votis Regalia damnata est, aut saltem intra certos terminos cohibita, ut suprà ostendimus; quamvis haud ignorarent Protectores, seu Patronos Ecclesiastarum Reges esse. Quòd si quæras, quo igitur stipendio, aut mercede Reges Galliæ Ecclesiæ tueantur, si expertes Regaliæ sint?

Respondebo, indignum esse de stipendio, & mercede cum Regibus loqui; hæc enim servorum præmia, non Principum sunt; an parùm lucri est Deum habere debitorem, & viتورias, ac triumphos mercedis loco esse, & fortunam in obsequium accinctam? hoc stipendio Constantini, Theodosij, Clodovæi, alijque Ecclesijs militârunt; quanquam nec ingratis Ecclesiæ fuisse satis decimæ loquuntur, aliaeque Cleri Gallicani ingentes largitiones.

VI. Opponitur 6. Qui Ecclesiæ, aut fundârunt, aut dotârunt, jure præsentandi gaudent; (a) quantò magis Reges hoc ipso jure, totóque Regno gaudebunt, qui Ecclesijs multò majora Beneficia

P 2

con-

(a) Russæus 1. p. præfat. n. 7.

Gallia
Indicata
G. II
234

contulerunt? Præsertim quia Rex etiam illarum Ecclesiarum proventu, in quibus longo usu, & Concilij privilegio, omniūque consensu Regaliā potitur, in pia opera, augmentūque Ecclesiæ profundit, quos tamen ærarijs suis inferre posset; ergo hæc ipsa Regum moderatio, & liberalitas privilegium Regaliæ meretur; alioquin etiam Princeps liberalitati suæ modum, hñemque imponeat, quod majori damno Ecclesijs fuerit, quām si Regaliam totā Galliā extendas.

¶. Patronis jus præsentandi privilegio Ecclesiæ concessum est: jus verò Regaliæ non solum ab Ecclesia concessum nunquam est, sed semper, graviterque prohibitum, præsertim in ultimo Lugdunensi Concilio, cuius hac in re Decreta, Regaliam extenderet prohibentis, omnium Galliæ Regum, Parliamentorum, & Ecclesiæ Gallicanæ reverentiā, ac quadringentorum annorum lapsu sancta sunt: quæ ergo Philosophia est, à concessis ad inconcessa, à privilegijs ad prohibita argumentari? Et quia Regibus aliqua concessa sunt, velle etiam, ut ijs liceant, quæ vetita, & negata sunt? Præsertim cùm jus præsentandi multūm à Jure Regali differat, ut suprà observatum est. Quod verò additur, Regem proventus ex Regalia quæsitos in pia opera largiri, laudem quidem meretur, éftque Regiæ pietatis argumentum, nec tamen purganda Regaliæ satis est; nam primò alij etiam Francorum Reges hujusmodi proventus pijs operibus addixere, nec tamen ausi sunt ultima terminos à Concilio præscriptos Regaliam extendere, quod maximè patuit in Diplomate, & Declaratione (a) Ludovici XIII. Patris Ludovici regnantis; cur ergo prohibent Parentis sui, & Avorum exemplis filium inhærente? quæ aut damnare oportet, id verò impium sit, aut imitari. Secundò facienda non sunt mala, ut eveniant bona; non ergo libertas, immunitas, & disciplina Ecclesiæ tot Canonibus sancta, evertenda fuit, ut Neophytis subveniretur: an verò tam inopes, exhaustique Reges Gallie sunt, ut Beneficia non habeant, nisi Ecclesiarum spolijs, & damnis quæsita? id procul ab eorum potentia, & Majestate; nam & in privatos vindicarent, qui, ut paucos tegerent, centum spoliassent: & planè æquius esset aliqua pietatis opera omitti, præsertim nullis legibus præcepta,

(a) Declaratio Ludov. XIII. de Anno 1641.

cepta, quām cum peccato exercere majori culpā, quām præmio, quod in simili causa Alexander Papa Henricum Angliæ Regem monebat: *Si, inquiens, universa, qua in usus tuos per hujusmodi angarias de bonis Ecclesiasticis convertuntur, in refectionem pauperum, vel alijs operibus pietatis expenderes, obsequium non magis DEO gratum efficeres, quām si altari quolibet discooperito aliud cooperires: aut si Petrum crucifigeres, ut Paulum à mortuō periculo liberares. Recolere siquidem debes, qualiter Rex Saul devicto Amalech pradam contra Divinum præceptum reservare volebat, cum se ad excusationem sui hac ad sacrificandum reservare proponeret, à Domino fuit reprobatus, & alius eo vivo in dignitatem, & potestatem Regiam subrogatus, &c.* (a)

Cum ergo dicitur, proventus Regaliæ in pia opera expendi, prius quærendum est, an Regaliæ justo titulo possideant; nam si injusto (ut de Ecclesijs, ad quas recèns extensa est, haec tenus monstravimus) frustra sibi de pijs operibus blandiuntur, quæ si ex alieno fiant, ne titulum quidem pij operis merentur. Et quid dicent de Collationibus Beneficiorum? quo istæ pio opere compensantur? imò Simonianæ redoler, si jus tam sacrum, sacræque dignitati annexum, ob aliquas in pios usus largitiones ab Episcopis in Laicos transferatur. Accedit, quod Regaliæ semel Principi vendicata, ejusque arbitrio subditâ, quæ jam in pios usus, paulò post in prophanos expendentur; quis enim pollicetur, omnibus futuris Regib[us] eandem pietatem, & moderationem fore? nec enim eadem virtus, & abusuum natura est: illa paucorum, & ideo brevis: abusus multorum sunt, & ideo in longum graffantur, & retinentur.

§ VI.

Aliæ Rationes in patrocinium Regaliæ à Gallis productæ.

SUMMARIA.

1. *An Reges Gallie inter sacras Personas reputari debeant, & ideo Regaliæ capaces?*

(a) *Alexand. III. ad Henric. Angliæ Regem.*

P 3 2. *Causam*